

STRICTLY
LIMASSOL

TRUE
STORY

Στις γειτονιές
χωρίς ηλεκτρικό

Ροδούλα
Χαραλάμπους

*«Το modeling με έκανε
να αγαπήσω τον εαυτό μου»*

Κώστας
Κακογιάννης

“...Συνθέτοντας
τη μουσική ολοκλήρωση...”

PORTRAIT

Κώστας Κακογιάννης

«...Συνθέτοντας τη μουσική ολοκλήρωση»

Μία στιγμή παιδικής ζήλιας, τον καθιστά σήμερα έναν από τους σημαντικότερους συνθέτες αυτού του τόπου. Το αισθαντικό άγγιγμα των μελωδιών του έχει συνδεθεί με τις μεγαλύτερες θεατρικές, τηλεοπτικές και κινηματογραφικές παραγωγές σε Κύπρο και εξωτερικό, καθώς η μουσική του δραπετεύει από νωρίς μακριά απ' τα σύνορα.

Με ένα έργο που σήμερα απαριθμεί 22 άλμπουμ κι ένα βιογραφικό γεμάτο με δεκάδες διακρίσεις, βραβεύσεις και συμμετοχές, η δημιουργική δεξιοτεχνία του Κώστα Κακογιάννη καταγράφει με νότες μία καλλιτεχνική διαδρομή στην πολιτιστική προσφορά του τόπου μας. Κουβαλά πάνω του την ηρεμία της φύσης και την απλότητα ενός αυθεντικού καλλιτέχνη. Ανήκει σ' αυτή τη στόφα των ανθρώπων με ποιότητα και πηγαία ευγένεια στο λόγο και τη σκέψη. Τον κοιτώ στα μάτια καθώς οι λέξεις συνθέτουν μια παρτιτούρα συναισθημάτων, εμπειριών, απόψεων, προβληματισμών... Δεν είναι μία συνέντευξη... είναι μια κουβέντα με καταθέσεις και μνήμες, δίχως σειρά και περιορισμούς. Συναντάμε τον γνωστό συνθέτη, λίγο πριν παρευρεθεί στην καλοκαιρινή συναυλία του καλού του φίλου Στέλιου Πισή, του καλλιτέχνη που γίνεται αφορμή να ξεκινήσουμε την ξενάγηση μας στα λημέρια του Κώστα Κακογιάννη.

Κύριε Κακογιάννη, τι σημαίνει για εσάς ο Στέλιος Πισής σαν άνθρωπος και σαν καλλιτέχνης;

Αν θα αποκαλούσα κάποιον "φάρο" στις δύσκολες μου στιγμές τότε σίγουρα αυτός θα ήταν ο Στέλιος. Για χρόνια θαύμαζα το μεγαλείο της ψυχής αυτού του ανθρώπου, έτσι με τον Πάμπο Κουζόλη, θέλοντας να μοιραστούμε αυτή την εμπειρία με όσον το δυνατό περισσότερο κόσμο, ετοιμάσαμε το 2008 το ντοκιμαντέρ «Στέλιος / Υπέρβαση». Νιώθουμε ευλογημένοι που η ταινία αυτή, ανάμεσα σε πολλές άλλες διακρίσεις, απέσπασε και το Α' Βραβείο ντοκιμαντέρ στο φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους της Δράμας, κάτι που μας έδωσε την ευκαιρία μέσω της προβολής της σε πολλές χώρες του εξωτερικού να υλοποιήσουμε στο μέγιστο το αρχικό μας όνειρο.

Πώς προέκυψε η γνωριμία σας με τον Στέλιο;

Πριν 15 χρόνια, μία φίλη μου, συγγενής του Στέλιου Πισή, μου χάρισε ένα CD με μουσική του, εσκεμμένα όμως απέφυγε να με ενημερώσει για το δράμα που περνούσε ώστε να είμαι πιο αντικειμενικός στην κριτική μου. Εντυπωσιασμένος από το επίπεδο της δουλειάς του, της ζήτησα να μου τον γνωρίσει. Όταν πήγαμε σπίτι του, σοκαρισμένος αντίκρισα ένα δεκαοχτάχρονο νέο, καθηλωμένο λόγω μυϊκής δυστροφίας σε αναπηρικό καροτσάκι, ο οποίος με το ένα του δάκτυλο, νότα-νότα, έκτιζε στον υπολογιστή τα αριστουργήματα που λάτρευα. Από τότε μιας συνδέει μια δυνατή φιλία.

Ας γυρίσουμε τώρα το χρόνο πίσω... Η μουσική πώς μπαίνει στη ζωή σας;

Όταν ήρθε στο σπίτι ένα πιάνο, το οποίο προοριζόταν για την αδελφή μου. Ήμουν τότε πέντε χρονών, ζήλεψα, κι έτσι άρχισα να μαθαίνω και εγώ μαζί της. Στα έντεκα ξεκίνησα μαθήματα και στο

βιολί, ενώ αργότερα ασχολήθηκα με το φλάουτο. Λάτρευα τη μουσική γιατί μέσω της μπορούσα να δημιουργώ, έτσι από μικρός είχα αποφασίσει ότι αυτό θα σπούδαζα. Της ήμου πάντατε πιστός, με εξαιρεση την περίοδο των σπουδών μου στην ηλεκτρολογία.

Από τη μουσική στην ηλεκτρολογία;

Τα ηλεκτρονικά και η τεχνολογία με ενδιέφεραν ανέκαθεν, αν και επιπλέον κίνητρο σε αυτή μου την επιλογή αποτέλεσε ο πατέρας μου, ο οποίος ως υπάλληλος της Αρχής Ηλεκτρισμού, με παρότρυνε να ακολουθήσω τον τομέα του. Δεν το μετανιώω όμως, γιατί οι σπουδές αυτές φάνηκαν πολύ χρήσιμες στην μετέπειτα καριέρα μου αφού ειδικεύτηκα στην κατασκευή ηλεκτρονικών μουσικών οργάνων. Ακολούθως πήρα υποτροφία Fulbright και έτσι πήγα στην Αμερική για να συνεχίσω πλέον τις σπουδές μου ως συνθέτης.

Τι σας παρότρυνε ν' αρχίσετε να γράφετε τη δική σας μουσική;

Ξεκίνησα να γράφω από πολύ μικρός. Ήταν μια διαδικασία που πλήρωνε την έμφυτη ανάγκη μου για δημιουργία. Γι' αυτό τον λόγο δεν ένιωσα ποτέ αποκλειστικά μουσικός ή συνθέτης, αλλά δημιουργός. Οπδήποτε μου παρέχει τη δυνατότητα να δημιουργήσω, είτε αυτό λέγεται μουσική, ζωγραφική, προγραμματισμός υπολογιστών, αρχιτεκτονική είτε σκηνοθεσία, εσωτερικά με κάνει να νιώθω πλήρης.

Η μουσική σας στο θέατρο, στην τηλεόραση, στον κινηματογράφο...

Κίνητρο για να ασχοληθώ με τον τομέα αυτό, αποτέλεσε ένα συγγενικό και παράλληλα φιλικό μου πρόσωπο, ο σκηνοθέτης Μιχάλης Κακογιάννης. Μαγεμένος από το έργο του, ήθελα και εγώ να υπηρετήσω τον κινηματογράφο και το θέατρο μέσα από τη δική μου τέχνη. Αν θα αποκαλούσα κάποιον

μέντορα μου, αυτός σίγουρα θα ήταν ο Μιχάλης. Αν και μας χώριζαν σαρανταέξι ολόκληρα χρόνια, είχαμε αναπτύξει μία πολύ δυνατή φιλία. Ο Μιχάλης με βίγησε να διαμορφωθώ τόσο σαν χαρακτήρας όσο και σαν καλλιτέχνης. Νιώθω τυχερός που είχα την ευκαιρία να γράψω τη μουσική για τρεις από τις παραγωγές του, περιλαμβανομένου και του "Κοριολανού" που ήταν και το τελευταίο του έργο.

Συνεργαστήκατε και με πολλούς άλλους αξιόλογους καλλιτέχνες όπως τους Γ. Νταλάρα, Μ. Χατζηγιάννη, Γ. Κότσιρα, Ν. Μούσχουρη, Δ. Παπαϊωάννου, J. Logan κ.α. Πώς ήρθαν όλες αυτές οι συνεργασίες;

Δεν κυνήγησα τίποτα... ήρθαν όλα αβίαστα! Ως μέστρος της Διάστασης, είχα την ευκαιρία να γνωρίσω πολλούς καλλιτέχνες οι οποίοι εκτίμησαν το έργο μου. Όταν πια ήρθε η στιγμή να συνεργαστώ για παράδειγμα με τον Νταλάρα, το ναι ήρθε με μεγάλη χαρά από μέρους του. Τον Παπαϊωάννου τον γνώριζα μέσω του Μιχάλη Κακογιάννη ενώ η φιλία μας με τον Χατζηγιάννη ξεκίνησε από νωρίς, όταν μου ζήτησε να επεξεργαστώ το τραγούδι του «Γένεσης» για τη Eurovision.

Θυμάστε κάτι χαρακτηριστικό από τις συνεργασίες που αναφέρατε;

Αυτό που θαύμασα στους περισσότερους από τους καλλιτέχνες που ανέφερες είναι η μεγαλοψυχία και η απλότητα. Όσο πιο χορτασμένος από δόξα είναι ένας καλλιτέχνης τόσο λιγότερη και η ματαιοδοξία του. Το... βραβείο ταπεινοφροσύνης όμως θα το χάριζα στον Johny Logan, τον γνωστό Mr. Eurovision.

Πολύχρονη και επιτυχημένη είναι και η συνεργασία σας με τον Λογοτέχνη Πάμπο Κουζόλη.

Ο Πάμπος είναι ένας εξαιρετος ποιητής, στιχουργός και σεναριογράφος με

ΕΜΕΙΣ... Η ΣΤΙΝΑ ΒΡΟΧΙΜΗ
ΑΦΑΙΤΟΥΡΟΓΡΑΦΙΑ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΩΣΤΑ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

“Όσο πιο χορτασμένος από δόξα είναι ένας καλλιτέχνης τόσο λιγότερη και η ματαιοδοξία του”

τον οποίο οι καλλιτεχνικές μας ανησυχίες ταυτίζονται απόλυτα. Εκτός από συνιδρυτές του πολιτιστικού οργανισμού Παράκεντρο, είμαστε συνεργάτες εδώ και χρόνια τόσο στη συγγραφή τραγουδιών, όσο και στην παραγωγή εκδόσεων και ταινιών. Θα μου ήταν πολύ δύσκολο να συνεργαστώ πλέον με οποιοδήποτε άλλο σκηνοθέτη, όσο σημαντικό και αν είναι.

Θυμάστε την πρώτη σας δουλειά;

Συνθέτω από τα έξι μου, όμως η πρώτη σημαντική δουλειά μου με παγκύπρια προβολή ήρθε όταν ήμουν 19 χρονών. Ο Μάριος Παπαδόπουλος, ο γνωστός παραγωγός εκδηλώσεων, άκουσε τυχαία μουσική μου. Ενθουσιασμένος αποφάσισε να οργανώσει μια συναυλία στο Πατίτσιο με τίτλο “Η Ηλεκτρονική μουσική του Κώστα Κακογιάννη”, παραχωρώντας μου και τη Διάσταση. Έστησε μάλιστα και ένα εντυπωσιακό σκηνικό με εμένα ψηλά στο κέντρο της σκηνής περιτριγυρισμένο από υπολογιστές και συνθεσάιζερ. Η βραδιά είχε μεγάλη επιτυχία αφού ήταν η πρώτη φορά που γινόταν μια συναυλία του είδους στην Κύπρο.

Θα ξεχωρίζατε κάποια από τις δουλειές σας;

Να ξεχωρίσω κάποιο από τα παιδιά μου; Δε γίνεται! Για να μπορώ όμως να δημιουργώ, θεωρώ πάντα πιο σημαντική τη δουλειά που γράφεται στο παρόν. Φυσικά αυτή η σχέση κρατά όσο και η διαδικασία της σύνθεσης. Αφού την ολοκληρώσω και την χορτάσω ακούγοντας την εντατικά για καμιά βδομάδα, την βάζω στο ίδιο ράφι με τις υπόλοιπες!

Τα τελευταία χρόνια ζείτε στο χωριό Λεμύθου.

Πώς πήρατε την απόφαση να κατοικήσετε μόνιμα πλέον στην ύπαιθρο;

Το 1999 πήρα ένα διορισμό στη Λεμύθου, ως καθηγητής μουσικής στη Σχολή Μισή. Δεν ήξερα καν πού είναι αυτό το χωριό και οι περισσότεροι φίλοι μου με συμβούλευαν να αρνηθώ τη μετάθεση. Ανέκαθεν όμως, πίστευα ότι πρέπει να αφήνουμε το οποίο “θείο σχέδιο” ή πεπρωμένο, να δρα από μόνο του, έτσι αποφάσισα να γνωρίσω αυτόν τον απόμακρο τόπο. Φτάνοντας αντίκρισα ένα παραμυθένιο τοπίο περιτριγυρισμένο από τα δάση του Τρόδους με την ομίχλη και τα σύννεφα να αγκαλιάζουν τα βουνά. Ο έρωτας ήταν κεραυνοβόλος. Αμέσως άρχισα να ψάχνω για σπίτι στην περιοχή! Βρήκα ένα αρχοντικό του 19ου αιώνα το οποίο αφού κήρυξα διατηρητέο το αναπαλαιώσα. Τόσο τα αρχιτεκτονικά σχέδια όσο και ένα μεγάλο μέρος των κατασκευών, όπως οι ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις, το κτίσιμο, το χόλιασμα και κάποια καλούπια έγιναν από εμένα. Το σπίτι προοριζόταν αρχικά για εξοχικό με την ολοκλήρωσή του όμως άλλαξα γνώμη...

Και κάπου εδώ μπαίνουμε στο κεφάλαιο «Παράκεντρο»...

Εκείνη την περίοδο, μαζί με τον Πάμπο Κουζάλη, θέλοντας να ξεφύγουμε από την εκμετάλλευση των δισκογραφικών εταιρειών και των εκδοτικών οίκων που κύριο μέλημα τους είχαν το κέρδος σε βάρος των καλλιτεχνών, αποφασίσαμε να ιδρύσουμε ένα μη κερδοσκοπικό οργανισμό που θα δραστηριοποιείται σε αυτούς τους τομείς. Μάλιστα τον ονομάσαμε κάπως

προφητικά “Παράκεντρο”. Με την ολοκλήρωση όμως του κτίριου στη Λεμύθου, οι προοπτικές ήταν εμφανέστερες, και έτσι αποφασίσαμε η έδρα του Παράκεντρο να βρίσκεται πλέον στη Λεμύθου. Το οίκημα του Παράκεντρο περιλαμβάνει υπαίθριο χώρο εκδηλώσεων, στούντιο ηχογραφήσεων, στούντιο μοντάζ ταινιών και αίθουσα σελιδωσής και γραφικών τεχνών, ενώ συχνά φιλοξενούνται γνωστοί καλλιτέχνες και νέοι δημιουργοί για να συμμετάσχουν στις παραγωγές μας. Υπάρχουν επίσης εγκεκριμένα σχέδια για κλειστό θέατρο, εργαστήριο τεχνών και ξενώνες, τα οποία όμως προς το παρόν θα πρέπει να περιμένουν μέχρι να περάσει η μπόρα της οικονομικής κρίσης.

Το αίσθημα της φιλανθρωπίας το έχετε εκδηλώσει σε πολλές στιγμές και με διαφορετικούς τρόπους...

Το κάλεσμα για προσφορά στο συνάνθρωπο κτυπά την πόρτα μας καθημερινά. Τα παιδιά στην Αφρική δεν χόρτασαν ποτέ, ενώ τώρα το πρόβλημα επεκτείνεται και στην Ελλάδα και δεν ξέρω πού αλλού. Οι Κύπριοι σαν λούς επειδή ζήσαμε δύσκολες στιγμές ξέρουμε από στέρηση γι’ αυτό είμαστε πάντα πρόθυμοι να βοηθήσουμε. Ο Θεός ήταν πάντα γενναιοδωρός μαζί μου, οπότε αν νιώθω πιασ απ’ όλα αυτά που μου χάρισε, οφείλω και εγώ με τη σειρά μου να δώσω κάτι πίσω.

Πώς μεταφράζετε δηλαδή αυτή τη γενναιοδωρία του Θεού;

Θα σας πω ένα παράδειγμα. Όταν ήμουν στην Αμερική, παρόλο που είχα υποτροφία, δεν ήθελα να επιβαρύνω τους γονείς μου με

τα προσωπικά μου έξοδα, οπότε δούλευα σ' ένα εστιατόριο ως μουσικός. Μια μέρα ήρθα στο εστιατόριο μία κυρία μεγάλης ηλικίας και φεύγοντας μου άφησε στο χέρι φιλοδώρημα 100 δολάρια. Όταν το αντιλήφθηκα, έτρεξα από πίσω της και της είπα πως μάλλον θα έκανε κάποιο λάθος στο ποσό, όμως επέμενε να τα κρατήσω. Ένωσα τόσο υποχρεωμένος, κι επειδή ήταν περίοδος Χριστουγέννων, ρώτησα ποια ήταν και της έστειλα μια κάρτα για να την ευχαριστήσω. Λίγες μέρες αργότερα, το αφεντικό μου ανακοινώνει ότι όλο το εστιατόριο είναι κλειστό για ένα ιδιωτικό πάρτι. Προς μεγάλη μου έκπληξη αντιλήφθηκα ότι η κυρία αυτή έφερε όλους τους συγγενείς και φίλους της να με ακούσουν και να μου ανακινήσει ότι θέλει να μου χαρίσει μια υποτροφία γιατί πίστεψε στο ταλέντο μου. Όταν της είπα ότι είχα ήδη υποτροφία Fulbright, προθυμοποιήθηκε να καλύψει όλα τα έξοδα των μεταπτυχιακών μου σπουδών!

Ο διορισμός σας στη Λεμόθυο γίνεται απία για τη δημιουργία μίας παιδικής χορωδίας από παιδιά της περιοχής Τρούδους, τους Ορειβάτες. Τι σας ώθησε να δημιουργήσετε αυτή την ομάδα;

Όταν πρωτοδιορίστηκα στη Σχολή Μιστή, το σχολείο που απαρτιζόταν 30 μόνο μαθητές, ετοιμαζόταν να βάλει λουκέτο. Σε μια προσπάθεια ανοικοδόμησης της φήμης της ιστορικής αυτής σχολής που παρεμπιπτόντως φέτος κλείνει 100 χρόνια, μάζεψα 17 παιδιά, τους εκπαίδευσα εντατικά στα φωνητικά και αφού τους βάφτισα «Ορειβάτες» ηχογράφησα μαζί τους ένα δίσκο με πρωτότυπα χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Ο δίσκος "Κάλαντα" είχε μεγάλη εμπορική επιτυχία, έγινε χρυσός και προβλήθηκε όχι μόνο σε Κύπρο και Ελλάδα αλλά και στην Ευρώπη μέσω της EBU. Σήμερα στο σχολείο φοιτούν πάνω από 110 μαθητές και έχουμε πλέον πρόβλημα με τις αίθουσες λόγω πληρότητας! Τα Χριστούγεννα που μας πέρασαν κυκλοφόρησε και ένα δεύτερο χριστουγεννιάτικο CD των Ορειβατών με τίτλο "Αϊ-Βασίλη Βασιλιά" όλα τα έσοδα του οποίου (καθαρά και μη) δόθηκαν στο Ίδρυμα «Ισοφία» για να στηρίξουμε το ορφανοτροφείο Μακάριος στην Κένυα.

Υπάρχει μουσική παιδεία στην Κύπρο;

Υπάρχει και βασιλεύει! Ταλέντα είχαμε ανέκαθεν πολλά, αυτό το μαρτυρούν άλλωστε και τα δεκάδες talent shows στα οποία οι Κύπριοι πάντα διεκδικούν τις πρώτες θέσεις. Στον τομέα της παιδείας όμως υστερούσαμε. Τα τελευταία χρόνια όμως με την ίδρυση των μουσικών λυκείων, δίνεται η ευκαιρία στα ταλαντούχα αυτά παιδιά να έχουν τη σωστή εκπαίδευση και τριβή όχι μόνο στην ευρωπαϊκή μουσική αλλά και σε παραδοσιακά όργανα και σχήματα.

Για να αναγνωριστεί όμως το ταλέντο ενός κύπριου καλλιτέχνη, πρέπει να βρεθεί στο εξωτερικό, καθώς η Κύπρος δεν «αναγνωρίζει» την τέχνη.

Με την αλλαγή στην οικονομική κατάσταση

τόσο στην Ελλάδα αλλά και παγκόσμια, συναντάς όλο και περισσότερους καλλιτέχνες που το παίρνουν απόφαση να επιστρέψουν στην Κύπρο, βάζοντας έτσι τα θεμέλια για ένα νησί, λίκνο πλέον του πολιτισμού.

Μια και μιλάμε για ταλέντα, πώς ήταν η εμπειρία σας ως κριτής στο Performance;

Αν και ήμουν σε μεγάλο δίλημμα να αποδεχτώ την πρόταση αυτή από το κρατικό κανάλι, τελικά κατόπιν αρκετών πιέσεων είπα το ναί. Ήταν μια όμορφη εμπειρία που όμως δεν θα ήθελα να επαναληφθεί. Μπορεί τα Talent Shows, να χαρίζουν το δεκαπεντάλεπτο της φήμης σε κάποιους νέους καλλιτέχνες και την αφόρμιση για κάτι παραπάνω, όμως ο αγώνας για τηλεθέαση μετέτρεψε τα προγράμματα αυτά σε ρωμαικές αρένες, με θύμα τις ευαίσθητες ψυχές των νέων καλλιτεχνών.

Το 2008 είχατε αναλάβει τη μουσική για την παιδική ευονίσιο που διοργανώθηκε στη Λεμεσό ενώ γράψατε και το τραγούδι "hand in hand" για τη Unicef. Θα συμμετείχατε κάποια στιγμή και στον ετήσιο ευρωπαϊκό θεσμό;

Το ΡΙΚ μου πρότεινε αρκετές φορές να συμμετάσχω ως συνθέτης αλλά έχω αρνηθεί επανειλημμένα. Ο θεσμός ήταν μοναδικός και εποικοδομητικός όταν τα τραγούδια ακούγονταν στη γλώσσα της κάθε χώρας. Τώρα με ελάχιστες εξαιρέσεις τα τραγούδια ιστοπεδώνονται για χάρη του παγκοσμιοποιημένου αγγλικού στίχου των 300 λέξεων.

Γεννηθήκατε και μεγαλώσατε στη Λεμεσό.

Πώς βλέπετε την πόλη κάθε φορά που την επισκέπτεστε;

Είμαι περήφανος για την πόλη μου! Είναι μια κούκλα. Κάθε βδομάδα που την επισκέπτομαι την αντικρίζω και πιο όμορφη!

Πώς είναι η ζωή σας σήμερα στην ύπαιθρο;

Ήταν μεγάλο δώρο η απόφαση μου να ζήσω στην ύπαιθρο και προσπαθώ να το ζω στο ακέραιο. Είναι απέραντη η γαλήνη που χαρίζει η φύση και τα ζώα. Έχω τις κόττες μου, τα κουνελάκια μου, τις μέλισσες μου, το δικό μου ψωμί από προζύμι, τα λαχανικά μου και κατασκευάζω το δικό μου σαπούνι από λόδι που βγάζω απ' τις ελιές μου. Αυτή την περίοδο επίσης, ετοιμάζω το νέο μου εγχείρημα το οποίο ονομάζεται "aquarionics" ή "ενυδριοπονική" στα ελληνικά. Πρόκειται για ένα συνδυασμό καλλιέργειας ψαριών όπως πέστροφας και τιλάπιας τα οποία τροφοδοτούν καλλιέργειες λαχανικών με υδροπονική μέθοδο (χωρίς χλώμα). Προσπαθώ να είμαι όσο γίνεται αυτόνομος και να ζω με αγαθά που παράγω ο ίδιος.

Ποιο είναι το μεγαλύτερο δίλημμα ενός καλλιτέχνη;

Το αν θα είναι πιστός στον εαυτό του ή πιστός στο κοινό του. Το πρώτο τον ανεβάζει το δεύτερο τον... "καλοουπάζει".

Υπάρχει τίμημα για κάποιον που υπηρετεί την τέχνη;

Όχι. Αντιθέτως είναι το πιο όμορφο δώρο να σε χειροκροτούν και να σε θαυμάζουν επειδή απλά κάνεις τη δουλειά σου!

Τι κρατάτε από αυτό το ταξίδι σας στο χώρο της μουσικής;

Την ομορφιά και την ενέργεια που μου χαρίζει.

Μετανιώνετε...

Για τίποτα!

Φοβάστε...

Τα φιδιά!

Αγαπάτε...

Να αγαπάω και να μοιράζομαι...

Σας χαλαρώνει...

Η ενασχόληση με τη φύση ... και τη μουσική

Σε ποια φάση σας πετυχαίνουμε αυτή την περίοδο;

Αυτή τη στιγμή κάνω ένα μεγάλο διάλειμμα από το internet και από οτιδήποτε έχει σχέση με την τεχνολογία. Έχω αφοσιωθεί στο χτίσιμο ενός θερμοκηπίου και την υλοποίηση του ιχθυοτροφείου για το aquarionics.

Να περιμένουμε σύντομα κάτι καινούριο από εσάς;

Σε λίγους μήνες θα έχουμε μια συναυλία με την Αλέξια στο Βέλγιο, ενώ υπάρχει και πιθανότητα για μία συνεργασία με τον Χατζηγιάννη στο Lincoln Center στην Νέα Υόρκη. Ετοιμάζω επίσης την καινούρια δισκογραφική δουλειά της Καλλιόπης Βέττα στην Ελλάδα και ένα άλμπουμ με τις καλύτερες κινηματογραφικές και τηλεοπτικές μου μουσικές. Τέλος έχω να ετοιμάσω και δύο καινούρια CD για τους «Ορειβάτες» μου.

Άρα έχετε ένα γεμάτο πρόγραμμα για τους επόμενους μήνες...

Ότι προλάβουμε...!

